

မာဂေါဇ္ဇ

Magozwe

- Lesley Koyi
- **ℰ** Wiehan de Jager
- Bee Htaw Monzel
- ıll 5
- 💬 ဘာသာ မန် mnw / English en

ပ္ခဲ့ကို ခူင်ဇု၏ နာဲရဝ်ဗီ မိုဟ်မထုဲ့ဒံုင်၊ ဒွာဲမသုင္ဒ၏ကို ညးမရံင်စင် ထုစလဘာ်ဂ် ကောန်ငှာ်တပြာ် သုင္ဒိဟွံမဲ ဗွဲမဂ္ဂိုင် ပဒတ့်ဒံုင်ရ။ ဗိုဒိုကိုဒိုဂ် ချော်တအ် မင်ကှင်ဒံ့င်ရ။ ပ္ခခဲ့အခိုင် နူဂယး ကောန်ငှာ်တပြာ်တအ်ဂ် သီဒကဝ် ချော်မတိက်လဝ် ပုခဲ့ဒကဲ့ င် ဂံက်က်ဂ်ရ။ တွယ်န ဂံက်ဂွံပြေ တုံ ချော်တအ် ကေတ် ခိုက်တဲ့ ဗဒိုပွတ်ရ။ မာဂေါဇွလေဝ် နံ့အကြ ကောန်ငှာ်တအ်ဂ်ုကိုရ။ ညးတေအ်ဂ်ု ဒိုမှိုဟ် ချောတ်အိုတ် မွဲရ။

• •

In the busy city of Nairobi, far away from a caring life at home, lived a group of homeless boys. They welcomed each day just as it came. On one morning, the boys were packing their mats after sleeping on cold pavements. To chase away the cold they lit a fire with rubbish. Among the group of boys was Magozwe. He was the youngest.

အခိင်ကာလ မိမမာဂေါဇွတေအ် ချိတ်ဂ်ှ ညးတေအ် ဂွံဆ အာယှက် မ သုန်သွှာံဓဝ်ရ။ ညးတေအ် အာမံင် ပ္၌သ္ဝှိအမူ။ အမူညးတေအ် ဟွံပဂ ရူ ကို ကောန်ငွာ်။ ညးတေအ် ဟွံကို မာဂေါဇွစေစ္ခ ပေင်င်။ ညးတေအ် စကာ ကမှဓာန် နာနာသာ်။

. . .

When Magozwe's parents died, he was only five years old. He went to live with his uncle. This man did not care about the child. He did not give Magozwe enough food. He made the boy do a lot of hard work.

ယဝ်ရ မာဂေါဇွင် ကရောတ် ဟွံသေင်မှဂး ကလေင်သွာန်မွဲမွဲမှဂး အမှု ညးတေအ် တက်ညးတေအ်ရ။ ကာလ မာဂေါဇွင် သွာန် ညးတေအ် မိ က်ဂွံမံင်ဘာမှဂး အမူညးတအ် တက်ညးတေအ်တဲ့ ဟို "မှ ဂုံ ဓိုစါမ်ဂလို င်ဏအ် မုဗတောန်လေပ်ရော။" က်နြူ မာဂေါဇွင် ဒေးဒုင်ပျဲဒွင် ဗိုဗိုဏအ် ပိသ္နာံတဲ့ ညးတေအ် ဒြပ်ဒ်တိတ် နူအမူညးတေအ်ရ။ ညးတေအ် စမင် ပုဍဲ ဂုံင်ရ။

• • •

If Magozwe complained or questioned, his uncle beat him. When Magozwe asked if he could go to school, his uncle beat him and said, "You're too stupid to learn anything." After three years of this treatment Magozwe ran away from his uncle. He started living on the street.

ဘဝ ပုခဲ့ဂုံင်ဂှ် ဟွံလောဲကွဟော်ဟ်ရ။ ကောန်ငှာ်တပြာ် ဗွဲမဂ္ဂိုင် ဂစာန်တွာ လေဟ် ဂွံဂွံ စစ္စညီညဂ်ှ။ လဆောဝ်မှဂး ခေုဟ်တအ် ဒးဒုင်ရပ်၊ လဆော ဝ်မှဂး ခေုဟ်တအ် ဒးဒုင်တက်။ ကာလခေုဟ်တအ် မံင်စပရေအ် ညး လိုမွဲလေဝ် ဟွံကှင်ရှီခေုဟ်တအ်ရ။ ဂကောံဂ်ှ ဂျိင်ဒံ့င် နကိုလှဲ ခေုဟ်တ အ် မဗက်အာတ်နင် အကြာဂုံင် ကို လှဲမသွံ ပလာသတေတ် ကောံ က ပေါတ်တြံတြံဂမိုင်ရ။ ပါနှဂ်ုပုန် ခေုဟ်တအ် သိုဒးဗတိုက်ဒံ့င် ဂ ကောံတွဟ်တအ် သွက်ဂွံထိင်ဒေသ ခေုဟ်တအ်ဏီရ။

. .

Street life was difficult and most of the boys struggled daily just to get food. Sometimes they were arrested, sometimes they were beaten. When they were sick, there was no one to help. The group depended on the little money they got from begging, and from selling plastics and other recycling. Life was even more difficult because of fights with rival groups who wanted control of parts of the city.

ပ္ခဲမွဲတ္ဝဲ့ အခိင်မာဂေါဇွဂေမီကျဓာဝ်ဒံ့င် ပ္ခဲနခမိက်ဂို ညးတေအ် ဂွံ ဆိုကေတ် လိက်ပေါမ်ကိုကိုမွဲအုပ်ရ။ ညးတေအ် တွဟ်ထောအ် ဂဗို က်တအ်တဲ့ ညးတေအ် ပြိတ်စုတ် ပ္ခဲထိုင် ညးတေအ်ရ။ စနူ ညးတအ် ကလိဂ္ဂံလိက်ဂ်ုတဲ့ ရိုဟ်ဟ်တ္ဝဲ့ ညးတေအ် ပံက်ဗိုဒံ့င် ဗိုရုပ် ပ္ခဲလိက်ဂ်ုရ ။ လိက်တအ်ဂ်ု ဆမွဲမကို ညးတေအ် ဗိုဟ္ခံဒး။

. . .

One day while Magozwe was looking through the dustbins, he found an old tattered storybook. He cleaned the dirt from it and put it in his sack. Every day after that he would take out the book and look at the pictures. He did not know how to read the words.

အတိုင်ဗိုရုပ်မှဂး လိက်ဂ်ု ပရူ ကောန်ငှာ်တပြာ်မွဲ ကာလညးတေအ် ငှတ်တိုန်မှဂး ညးတေအ် မိက်ဂွံဒ်ု ညးဒီက္စင်ကျာရ။ မာဂေါဇွလေဝ် ချပ်မိက်ဂွံဒ်ု ညးဒီက္စင်ကျာကိုရ။ လဆောဝ်မှဂး ညးတေအ် ပုပ်အာရီ ညးတေအ်ဂ်ု ဒုံကောန်ငှာ်တပြာ် ပ္ဍဲလိက်ဂ်ုရ။

. . .

The pictures told the story of a boy who grew up to be a pilot. Magozwe would daydream of being a pilot. Sometimes, he imagined that he was the boy in the story.

တ္ဝှဲဂ်ု ဂံက်ကွဟ်ေရ။ မာဂေါဇွဒေတ်ဒွံင် ပုခဲ့ဒကဲဂ္ပံင်တဲ့ ဗက်အာတ်စဒွံ င်ရ။ မှိုဟ်တြုမ်မွဲ ကွာ်ကှင် ဇရေင်ညးတေအ်ရ။ "ဟေ၊ ယူအဲ တဝ်မာ တ်၊ အဲကှဓာန်ဒွံင်ကမှဓာန် ဗဒါဏအ်၊ မိက်ဂွံဂွံစပုင်တို ဗက်ကှင်။" ဟို မှိုဟ်ဂ်ု။ မှိုဟ်ဂ်ု ပူဓာန်ဏာတဲ လပါသုင္ဒိအသာ်ချာ်မိတ် ကွီသင့က်ေတေ အ်မွဲတေအ်ရ။ "ဗက်ကှင်အဲ မိက်ဂွံစပုင်တို။ေ" မိုဟ်ဂ်ု ကော်။ မာ ဂေါဇွနေငံင် မိုဟ်ဂ်ု၊ တဲ့ ရင်အာ လပါသုင္ဒိဂ်ုတဲ့ "ဒ်ုမာန်ဏောဝ်" ညးတေ အ်ဟိုတဲ့ ညးတေအ် ကွာ်အာ ခွာတွဟ်ရ။

. . .

It was cold and Magozwe was standing on the road begging. A man walked up to him. "Hello, I'm Thomas. I work near here, at a place where you can get something to eat," said the man. He pointed to a yellow house with a blue roof. "I hope you will go there to get some food?" he asked. Magozwe looked at the man, and then at the house. "Maybe," he said, and walked away.

လအ်ညိဂ် ကောန်ငှာ်သင့်ဟွံမဲတအ် ဂွံဆိုကေတ်ဒံ့င် တဝ်မာတ် ပုခဲ့ကို အရာပ်ဂ်ရ။ ညးတေအ်ဂ် ဒ်ုမိုဟ်ဗက်တက်ကျာကိုမိုဟ်ဂမိုင် ဗွဲတွင်ေ ကုမ္နိဟ်မမံင် ပုခဲ့ဂိုင်တအ်ရ။ တဝ်မာတ် ကဠင် မုညးတအ် မလ်ဂ်။ တုဲ ပုန် စိုတ်လေဝ်ဂိုင်၊ ဆလအ်လေဝ် ဟွံဟိုအရေဝ် ပရေအ်ပရေအ်တဲ့ စွံ ရှ်သှေ်ရေဂံ လတူညးဂမိုင်ရ။ ကောန်ငှာ်တပြာ် လ္ငံစုံတအ် စအာ ဇရေင် သုင္ဒိဍာ်မိတ် ကိုသင္ငက်ေဂ်ု သွက်ဂွံဂွံ စပုင်ရ။

. . .

Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people's lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

မာဂေါဇွင် ဂုဇအ်ဒွံင် ပုဍဲဒကဲ၇ံင်တဲ့ ဗိုဒ္ပံင် လိက်ဗိုရုပ်ႁ်ရ။ တဝ်မာ တ်လေဝ် ဂုဇအ်ဒွံင် ဗဒါညးတေအ်ကိုရ။ "ပေါမ်ႁ် ပရူမုရော" တဝ်မာ တ် သွာန်။ "ဗိုပရူ ကောန်ငှာ်တပြာ်မွဲ ဒုံအာ ညးဒဳက္စေင်ကျာ" ကလေ င်ဟို မာဂေါဇွ။ေ "ယူကောန်ငှာ်တပြာ်ဂှ် ဗိုလို?" သွာန် တဝ်မာတ်။ "အဲ ကေတ်ဟွံဒး၊ အဲဗိုလိက် ဟွံဒး။ ဟို မာဂေါဇွင် သာသာ။

• • •

Magozwe was sitting on the pavement looking at his picture book when Thomas sat down next to him. "What is the story about?" asked Thomas. "It's about a boy who becomes a pilot," replied Magozwe. "What's the boy's name?" asked Thomas. "I don't know, I can't read," said Magozwe quietly.

ကာလဂ်ု မာဂေါဇွ ေစလဴပရူဒဒ္ဒ် ဘဝညးတေအ် ကိုတဝ်မာတ်ရ။ ပရူ အမူညးတေအ်၊ ဗိုလို ညးတေအ် ဒြပ်တိတ်နူသ္ ၄ိ။ တဝ်မာတ် မှဟွံဟို ၊ ဆ ကဠင်ဒွံင် မာဂေါဇွ ေဗွဲစိုတ်မလုပ်စရ။ လဆောဝ်မှဂး အခိင်ညး တအ် အာစပုင် ပ္ခဲသ္ ၄ိက္ခ်ီသင့က်ေဂ်ုမ္ဂး ညးတအ် တက်ကျာညိညကို ရ။

• • •

When they met, Magozwe began to tell his own story to Thomas. It was the story of his uncle and why he ran away. Thomas didn't talk a lot, and he didn't tell Magozwe what to do, but he always listened carefully. Sometimes they would talk while they ate at the house with the blue roof.

ပ္ခဲ့တဲ့ငွဲ အကြမာဂေါဇွ ေဒ့်မွိဟ် ပေင်စ်ုသွာဂ် တဝ်မာတ်ကို မာဂေါဇွေ လိက်ပေါမ်တို့မွဲအုပ်ရ။ ပေါမ်ဂ် ပရူ ကောန်ငှာ် ပ္ခဲ့ကွာန်မွဲ ကာလ ဇူတ်တိုန်ဂ် ဒ်သွာတေအ်ဗဝ် ဒယ်မွဲရ။ တဝ်မာတ် ဗိုကို ပေါမ်ဂ် ကို မာ ဂေါဇွ ေဂိုင်ကို အလန်၊ စိုကို တဝ်မာတ်ဟို "လှဟ် အဲထေင်ကေတ် ဒး အခိင် ဗိုဒေးမင်ဘာ သွက်ဂွံဗတောန်လိက်ရ၊ မုဗို ထေင်ဗိုလို?" တ ဝ်မာတ် လ်ထုစး ပရူ ညးတေအ်တီလဝ် ဒွာဲမွဲနှာဲ ကောန်ငှာ်တအ် မင်ပ္ခဲ ဒွာဲဂ်ု သိုအာဘာ။

. .

Around Magozwe's tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, "I think it's time you went to school and learned to read. What do you think?" Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

မာဂေါဇွ ေချပ်ခွံင် ပ္ခဲခွဲဘဲတို့ ကေုာ် မံင်ဘာ။ ယဝ်ရ ဗိုအမူ မဟိုလဝ် ဒ ဒိုရ ညးတေအ်ဂ် ဒိုမိုဟ်မခိုစါမ်မွဲ မုလေဝ် ဗတောန်ဟွံလေပ်ဂှ် ဒိုဆုံတိုေ ဗိုလိုဂွံပ။ ပ္ခဲခွဲဘဲတို့ဂ် ယဝ်ရ ညးတအ် တက်ညးတေအ်တ်ရောေ။ ဟို တ်ဂှ်ရ ညးတေအ် ဖေက်ဒံ့င်ရ။ "မံင်ဒွာဲတေအ်ဂ် ခိုဟ်နူ မံင်ပ္ခဲဂုံင်လေဝ် ဒိုမာန်။" ညးတေအ် ချပ်။

. . .

Magozwe thought about this new place, and about going to school. What if his uncle was right and he was too stupid to learn anything? What if they beat him at this new place? He was afraid. "Maybe it is better to stay living on the street," he thought.

အရာညးတေအ် မဒိုဓဝိင် သိုဖအိုတ်ဂ် ညးတေအ် လ်ကို တဝ်မာတ်။ တဝ်မာတ် ကလေင်ပသောင်ကလး ဘဝ ပ္ဍဲဘွဲတို့တေအ်ဂ် ခိုဟ်နူကို ဘဝ ပ္ဍဲဂုံင်ရ။

. . .

He shared his fears with Thomas. Over time the man reassured the boy that life could be better at the new place.

တုံ မာဂေါဇွပေံငြ်လုပ်မံင် ပုဍဲအခန်မွဲ ပုဍဲကိုသ္၄ိ ကွီအသာ်သငှက်ေမွဲ ရ။ ပုဍဲအခန်ဂှ် ကောန်ငှာ်တပြာ်တွဟ်စါလေဝ် နွံကိုရ။ သိုဖအိုတ် ကော န်ငှာ် နွံ ၁၀ ပုဍဲကို သု၄ှိဂ်။ ဍေဟ်တအ် မံင် ကရောမ်ဣစဳသီသေ ကို တုသ္၄ိညး၊ ကိုပိ၊ ဗဂဲမွဲ ကို ဗစအေ်ဗျဗျမွဲ။

. . .

And so Magozwe moved into a room in a house with a green roof. He shared the room with two other boys.

Altogether there were ten children living at that house.

Along with Auntie Cissy and her husband, three dogs, a cat, and an old goat.

မာဂေါဇွစေမင်ဘာ။ ဆဂး ဟွံလော်ကွဟ်ော်တ်ရ။ ညးတေအ် ဒး ဗေ့တာန် တွာဂလိုင်ရ။ လဆောဝ်မှဂး ညးတေအ် မိက်ဂွံဒုင်ကျ။ ဆဂး ညးတေအ် ချပ် ပရူမှိုဟ်ဒီက္စေင်ကျာ ကို သွာတေအ်ဗဝ်ဒယ်ှ ပ္ဍဲကို လိ က်ပေါမ်ဂို။ ညံင်ရံဍေဟ်တအ်ကို ညးတေအ် ဟွံဒုင်ကမျ။

. . .

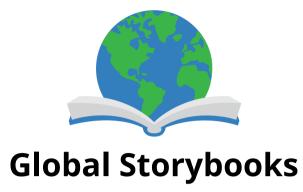
Magozwe started school and it was difficult. He had a lot to catch up. Sometimes he wanted to give up. But he thought about the pilot and the soccer player in the storybooks. Like them, he did not give up.

မာဂေါဇွင် ဂုဇအ်ဒ္ပင် ပုခဲ့ကို ကွအ် သင့်ကွီသင့်က်ော်ဂုံတဲ့ ဗိုဒ္ငံင်လိ က်ပေါမ် နူဘာရ။ တဝ်မာတ် ကုင်တဲ့ ဂုဇအ်ဖျပော် ဗဒါညးတေအ်ရ။ "ပေါမ်ဂှ် မုပရူရော?" သွာန် တဝ်မာတ်။ "ပရူ ကောန်ငှာ်တပြာ်မွဲ ဒိုအစာ ဘာ၊" ကလေင်သှ် မာဂေါဇွ။ေ "ယူ ကောန်ငှာ်တပြာ်ဂှ် ဗိုလို?" သွာန် တ ဝ်မာတ်။ "ယူဍေဟ်ဟာ၊ မာဂေါဇွ"ေ ဟို မာဂေါဇွနေကို မအီဒံ့င်ရ။

• • •

Magozwe was sitting in the yard at the house with the green roof, reading a storybook from school. Thomas came up and sat next to him. "What is the story about?" asked Thomas. "It's about a boy who becomes a teacher," replied Magozwe. "What's the boy's name?" asked Thomas. "His name is Magozwe," said Magozwe with a smile.

globalstorybooks.net

မာဂေါဇ္ဇ

Magozwe

